

Een stukje geschiedenis

Van Correspondentie-Blad tot Notariaat Magazine

De Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie (KNB) en haar voorgangers hebben de afgelopen 175 jaar tal van bladen gehad om leden en anderen te informeren. Van bladen met teksten over bestuursvergaderingen en wetswijzigingen, via nieuwsbrieven met zwart-witfoto's naar een uitgebreid magazine in kleur over het doen en laten van notarissen.

TEKST Martijn Rip | BEELD Martijn Rip

In de eerste algemene vergadering (ALV) van de Broederschap der Notarissen, op 11 juni 1844, werd meteen besloten om een tijdschrift uit te geven: het *Correspondentie-Blad*. De redactie bestond uit het hoofdbestuur en de algemene secretaris. Het was vooral die secretaris die zich veelvuldig met het nieuwe blad bezig ging houden. Zijn naam? Bruno Tideman, de Amsterdamse notaris die ook aan de wieg stond van de broederschap. In de dertig jaren daarna gebruikte hij regelmatig het *Correspondentie-Blad* om zijn mening over het notariaat te ventileren. Behalve een verslag van de ALV bevatte het blad onder meer zaken waarbij notarissen hun collega's om raad vroegen. In het volgende nummer stond stevast een deskundig antwoord.

ONMISBARE SCHAKEL

In 1871 besloot de ALV dat het tijd werd voor iets nieuws: het *Bijblad* van het *Correspondentie-Blad*. Met dit blad moest het notarisambt bekender worden gemaakt onder het publiek.

JUBILEUMPROGRAMMA

Onder het motto 'Notaris, met recht het mooiste beroep!' worden dit jaar tal van bijeenkomsten en activiteiten georganiseerd. Het voorlopige programma ziet er als volgt uit:

5 maart t/m 29 maart	Regiobijeenkomsten (verspreid door het land)
3 juli	ALV/WPNR-congres
September	Studentenchallenge
18-22 september	50+Beurs
5 oktober	Jaarcongres met feest
5 oktober	Presentatie Jubileumboek
8 november	Kandidatensymposium
19 november	Oud-notarissendag

Want, zoals in de inleiding van het eerste nummer te lezen valt, is het notarisambt 'eene noodzakelijke, een onmisbare schakel in de keten, die het welgekozen beeld is van de tegenwoordige maatschappij'.

Nadat Tideman, die ook voor het *Bijblad* veel redactiewerk op zich nam, was gestopt, werden de bijdragen van de leden schaarser. De ommekeer kwam in 1882, toen Hinno Willem Jan Sannes als redacteur werd benoemd. Om met een schone lei te beginnen, werd het blad omgedoopt in *Tijdschrift der Notarissen*. De vreugde bij het hoofdbestuur over de nieuwe redacteur was van korte duur: in 1884 werd het contract van Sannes niet verlengd omdat het bestuur ontevreden was over zijn ontwerp van de Wet tot regeling van het Notarisambt.

WEEKBLAD

In 1901 veranderde het tijdschrift in *Notarieel Weekblad*. Het hoofdbestuur hoopte dat het evenveel waardering zou krijgen als het door het Broederschap van Candidaat-Notarissen sinds 1870 uitgegeven *Weekblad voor Privaatrecht, Notarisambt en Registratie (WPNR)*. Dat bleek een illusie. In 1915 kostte het

weekblad circa 4.300 gulden per jaar, terwijl het aantal abonnees onder de honderd was gezakt. Het bestuur trok de stekker eruit.

MAANDBLAD

Al die tijd bleef het *Correspondentie-Blad* de voornaamste communicatiebron van de broederschap. In 1968 werd dit vervangen door het *Maandblad voor het Notariaat*, bestemd voor zowel notaris als kandidaat-notaris. 'Een blad dat niet alleen voorlichting zal geven omtrent wetgeving, jurisprudentie en praktijkproblemen, maar ook omtrent efficiency op het notaris kantoor'. Vijf jaar later was het alweer gedaan met het maandblad. Vanwege het samengaan met de Broederschap van Candidaat-Notarissen trok de redactie in bij het WPNR.

MAGAZINE

Na het verdwijnen van het maandblad verzond het bestuur circulaire en mededelingen in briefvorm. Om papier te besparen, werden deze vanaf 1986 in een nieuwsbrief bijeengebracht. Een nieuwsbrief die met het jaar uitgebreider werd, zodat het langzaamaan toch weer op een blad ging lijken. In 2001 verscheen daarom het *Notariaat Magazine*: 'toegankelijker voor geïnteresseerde derden en met ruimere mogelijkheden voor profilering van de beroepsgroep'. Nieuws, commentaren en achtergronden samengebracht in een kleurrijk magazine dat ook deze maand weer bij elke notaris in de brievenbus viel. ■

Kijk op 175jaarknb.nl voor nieuws en de actuele stand van zaken. Ideeën of meedenken? Mail naar jubileum@knb.nl.

Feuilleton-strip

Het olografisch testament

Ook al heeft het notariaat de naam stoffig en saai te zijn, in de literatuur is het toch een paar keer onderwerp van schrijven. Hooft, Bordewijk, Van Ostaijen, Couperus, Du Perron en Belcampo, om een aantal schrijvers te noemen. Die laatste schreef het verhaal *Het olografisch testament*. Tekenaar Emiel Geerdink geeft dit verhaal nu 'een gezicht'.

Vanwege het 175-jarig bestaan van de Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie (KNB) verschijnt zijn strip de komende maanden als feuilleton in *Notariaat Magazine*. Maar eerst, wie was Belcampo en waarom een strip?

*Het olografisch
Testament*

Belcampo: schrijver van unieke verhalen

Belcampo is het pseudoniem van Herman Pieter Schönfeld Wichers. 'Belcampo' is de Italiaanse vertaling van zijn achternaam Schönfeld (= mooi veld). Belcampo werd geboren in 1902 en groeide op in Rijssen. Hij studeerde rechtsgeleerdheid en notarieel recht en werkte korte tijd op een advocatenkantoor. Daarna zwierf hij door Zuid-Europa, waarover hij *De zwerftocht van Belcampo* (1938) schreef. Dit was zijn literaire doorbraak, maar Belcampo wilde geen broodschrijver worden. Daarom ging hij in 1937 geneeskunde studeren. Na zijn artsexamen was hij enige jaren huisarts, waarna hij in Groningen studentenarts werd. Op 2 januari 1990 overleed Belcampo. Hij werd, nadat zijn stoffelijk overschot op een platte boerenkar werd vervoerd, naast zijn vader begraven op de oude algemene begraafplaats in Rijssen.

SURREALISTISCH

Zijn hele leven bleef Belcampo schrijven. Zijn werk wordt vaak fantastisch en surrealistisch genoemd. Dit doordat hij één element in de werkelijkheid verandert en daarop consequent

doorfantaseert. *Het olografisch testament*, dat hij schrijft in 1934, verschijnt in de bundel *Nieuwe verhalen* (1946). Het verhaal gaat over een dorpsnotaris die een wel heel bijzonder testament in bewaring krijgt: de laatste wil van de heer Heidenrijk, opgetekend op het lichaam van zijn echtgenote. Belcampo wist waarover hij schreef. Zijn vader was notaris in Rijssen. Vandaar dat hij in zijn verhaal adequaat verwijst naar de Wet op het notarisambt.

BIJZONDERE BAND

Notariaat Magazine heeft een bijzondere band met dit ultieme notarisverhaal. In 2009 is het aanleiding voor een verhalenwedstrijd in het magazine. De winnaar (Caroline de Maat, notaris in Bergen op Zoom) kreeg als prijs een bijzondere editie van het verhaal. En dit jaar komt daar een stripversie in feuilletonvorm bij. In het jaar waarin de KNB haar 35ste lustrum viert, kan en mag aandacht voor een van de pareltjes van de Nederlandse literatuur niet ontbreken.

Rare metaforen

Emiel Geerdink (54) is illustrator en animator. Als zelfverklaard 'alleswiller' op grafisch gebied heeft hij zich op het 'verstrippen' van *Het olografisch testament* gestort. 'Er zit altijd een moraal in de verhalen van Belcampo.'

Heb je eerder strips gemaakt?

'In mijn studententijd heb ik ook weleens een strip gemaakt bij een tekst van iemand anders en ook voor de achterpagina van ABAB, een blad voor accountants. Niet veel dus. In tegenstelling tot mijn normale werkzaamheden is het maken van een strip een veel complexer project dat ook meer uithoudingsvermogen vergt. De plaatjes moeten in een lijn zijn, maar ook de bladsnede. De strip moet als een film tot je komen en dat is anders dan wat ik normaal doe.'

Wat spreekt je in het verhaal aan?

'Ik hou van literatuur en lees veel. Dit verhaal van Belcampo ken ik al heel lang en is me altijd bijgebleven. De schrijfstijl van Belcampo is surrealistisch. Hij gebruikt rare metaforen. Daar hou ik van en dat is ook erg prettig voor een strip. Daardoor kan je het goed verbeelden. Daarnaast vind ik het mooi dat er altijd wel een moraal in de verhalen van Belcampo zit, al ligt die er niet zo dik bovenop. En ik hou ook van zijn archaïsch taalgebruik.'

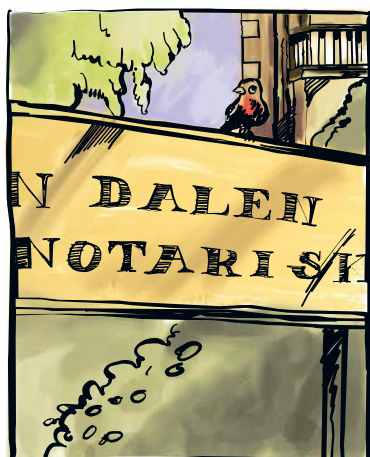
Heb je zelf ervaringen met het notariaat?

'Mijn ervaring met notariaat is van lang geleden. Bij het doorkijken van dit magazine op internet kwam ik de foto van Nick van Buitenen tegen. En toevallig was dat mijn notaris destijds. Ik heb zelfs voor zijn website eens een route-animatie gemaakt. De wereld is klein!'

Waar liep je bij het maken van de strip tegenaan?

'Toen ik begon, tekende ik de beide heren in het verhaal nogal oud en lelijk, ook om het contrast met de vrouw te vergroten. Gaandeweg vond ik dat ik ze toch wat moest verjongen en heb ik de notaris een mooie blonde kuif gegeven. De strip zelf heeft wel een "oude" uitstraling. Dat omdat het taalgebruik van Belcampo ook archaïsch is.'

Het fotografisch Testament

wordt vervolgd